

ЗАКОН ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА ДОГОВОРОТ МЕЃУ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА И БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА ЗА МЕЃУСЕБНО ИЗВРШУВАЊЕ НА СУДСКИТЕ ОДЛУКИ ВО КРИВИЧНИТЕ ПРЕДМЕТИ

Сл.Весник на Р.Македонија бр.59/06 од 12.05.2006 година

Член 1

Се ратификува Договорот меѓу Република Македонија и Босна и Херцеговина за меѓусебно извршување на судските одлуки во кривичните предмети, склучен во Сараево на 27 јануари 2006 година.

Член 2

Договорот во оригинал на македонски и на службените јазици на Босна и Херцеговина (српски јазик, босански јазик и хрватски јазик) гласи:

ДОГОВОР ПОМЕЃУ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА И БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА ЗА МЕЃУСЕБНО ИЗВРШУВАЊЕ НА СУДСКИТЕ ОДЛУКИ ВО КРИВИЧНИТЕ ПРЕДМЕТИ

Република Македонија и Босна и Херцеговина (во натамошниот текст: држави договорни страни),

со желба за унапредување на односите за взаемна доверба и соработка во областа на правниот сообраќај во кривичните предмети,

имајќи предвид дека извршувањето на кривичните санкции во државата чии државјани се осудените лица ќе придонесе за ефикасна и целосна ресоцијализација на извршителите на кривичните дела и поаѓајќи од принципот на хуманост,

се договорија да го заклучат овој Договор

I. Општи одредби

Член 1

(1) Државите договорни страни се обврзуваат, врз основа на замолница, согласно со условите пропишани со овој Договор, меѓусебно да ги извршуваат правосилните судски одлуки во кривичните предмети, донесени од судот на едната држава договорна страна против државјаните на другата држава договорна страна или против лица кои на нејзината територија имаат живеалиште, и тоа:

а) да вршат заштитен надзор (во натамошен текст: надзор) врз лицата на кои им е изречена условна кривична санкција за време на проверувањето;

б) да извршат казна затвор и други мерки кои подразбираат лишување од слобода.

(2) За државјанин на државата договорна страна се смета лицето, кое според законите на таа држава има нејзино државјанство.

Член 2

(1) Надзор или извршување според одредбите на овој Договор, ќе се спроведе ако се исполнети следните услови:

а) ако осуденото лице е државјанин на државата која ќе го преземе извршувањето или во неа има живеалиште;

б) ако судската одлука е правосилна;

в) ако осуденото лице даде согласност;

г) ако делото на кое се заснова правосилната судска одлука е кривично дело според правото на двете држави договорни страни;

д) ако државите договорни страни постигнат согласност за пренос ка надзорот или извршувањето;

ѓ) ако осуденото лице за време на поднесувањето на замолницата треба да издржи уште најмалку шест месеци од изречената казна или друга мерка која подразбира лишување од слобода, вклучувајќи ја и условната кривична санкција.

(2) По исклучок, на одредбата од став 1 точка б на овој член, државите договорни страни можат да се договорат за пренос на надзорот или извршувањето и кога траењето на неизвршениот дел од изречената казна затвор, друга мерка која подразбира лишување од слобода или времето за проверување на условно изречената кривична санкција е помала од шест месеци.

(3) Ако осуденото лице не може да даде правно важечка согласност за пренос на надзорот или извршувањето, потребно е да добие согласност од неговиот законски застапник (полномошник) според правото на држава во која осуденото лице има живеалиште.

Член 3

(1) Надзор или извршување нема да се преземе:

а) ако надзорот или извршувањето е во спротивност со основните начела на правниот поредок на државата на извршување;

б) ако делото на кое се заснова судската одлука, според мислењето на државата на извршување, е од политичка или воена природа;

в) ако надзорот или извршувањето е во спротивност со обврските, кои државата на извршување ги презела со склучување на меѓународни договори;

г) ако во државата на извршување против осуденото лице се води кривична постапка за кривично дело за кое се бара надзор или извршување;

д) ако извршувањето на санкцијата е застарено, според правото на една од државите договорни страни;

ѓ) ако против осуденото лице, со оглед на возраста во времето на извршувањето на делото во државата ка извршување не може да

се води кривична постапка;

е) ако осуденото лице во замолената држава веќе е правосилно осудено за исто кривично дело или ако било ослободено од обвинение;

ж) ако судската одлука е донесена во отсуство на осуденото лице;

з) ако осуденото лице „ужива право на азил во државата на изрекување.

Член 4

(1) Замолената држава е должна без одлагање да ја извести државата молител дали го прифаќа или одбива барањето за преземање на надзор или извршување.

(2) Во случај на потполно или делумно одбивање на преземање на надзор или извршување, замолената држава е должна да ги наведе причините за одбивање.

Член 5

(1) Секоја држава договорна страна може да го амнестира или да му даде помилување на осуденото лице во согласност со своето законодавство, за што е должна веднаш да ја извести другата држава договора страна.

(2) За условниот отпуст одлучува државата на извршувањето.

Член 6

Местото, датумот и начинот на предавање и преземање на осуденото лице се утврдува со договор меѓу надлежните органи на државите договорни страни.

II. Надзор

Член 7

(1) Државите договорни страни, врз основа на замолница и под услови утврдени со овој Договор, меѓусебно ќе вршат надзор, во текот на времето на проверување, врз лицата на кои судот во една држава договорна страна правосилно им изрекол условна кривична санкција.

(2) Надзор ќе се изврши во државата чии државјанин е осуденото лице, или во која има живеалиште.

Член 8

(1) Надзор се извршува исклучително според правото на државата која го презела.

(2) Мерките на надзор одредени во државата која врши надзор, според видот и траењето, не можат да бидат построги од мерките одредени во државата во која пресудата е донесена.

(3) Во случај на одредување на мерките на надзор во државата договорна страна која го презела надзорот, ќе се настојува да се применат мерките одредени во државата во која пресудата е донесена.

Член 9

За отповикување на условната кривична санкција, исклучително е надлежна државата во која пресудата е донесена.

Член 10

(1) Замолената држава е должна што побрзо да ја извести државата молител дали ќе ја удоволи нејзината молба за преземање на извршување на надзорот од член 7 од овој Договор.

(2) Државата која врши надзор ќе ја извести државата во која пресудата е донесена за мерката надзор и за сите околности кои би можеле да доведат до отповикување на условната кривична санкција, како и за истекот на времето на проверување.

Член 11

(1) Државата во која пресудата е донесена е должна без одлагање да ја извести државата која извршува надзор за помилување, амнестија или отповикување на условната кривична санкција.

(2) Ако државата во која пресудата е донесена ја отповика условната кривична санкција, таа може да ја замоли државата која врши надзор по основ на овој Договор да го преземе извршувањето па кривичната санкција.

Член 12

(1) Ако надзор е преземен, натамошните мерки во врска со извршувањето во државата во која пресудата е донесена привремено се запираат.

(2) Правото на државата во која пресудата е донесена на извршување конечно престанува ако во текот на времето на проверување не настапила ни една околност поради која според нејзиното право треба да се отповика условната кривична санкција.

III. Извршување

Член 13

(1) Ако лицето кое е државјанин на една од државите договорни страни или лице кое на нејзината територија има живеалиште, во другата држава договорна страна е правосилно осудено за кривично дело на казна затвор или му е изречена друга мерка која подразбира лишување од слобода, секоја од државите договорни страни може да замоли казната затвор или друга мерка која подразбира лишување од слобода да се изврши во онаа држава чиј државјанин е осуденото лице или во која има живеалиште.

(2) Овој Договор не го исклучува правото на осуденото лице, неговиот законски застапник, брачниот другар, роднина во права линија, браќа или сестри, да поднесат молба за пренос на извршувањето до судот кој ја донел одлуката или до надлежниот орган, како во државата на изрекување, така и во државата чиј државјанин е осуденото лице или

во кое има живеалиште.

(3) Надлежниот орган на државата на изрекување ќе му даде на осуденото лице што побрзо правна поука за можноста на издржување на казната затвор или друга мерка која подразбира лишување од слобода во државата чиј е државјанин или на чија територија има живеалиште.

Член 14

(1) Ако извршувањето се преземе, судот на државата на извршување изрекува според своето право казна затвор или друга мерка која подразбира лишување од слобода која треба да се изврши, земајќи ја во предвид казната затвор или друга мерка која подразбира лишување од слобода изречена во државата на изрекување.

(2) Со извршувањето во другата држава договорна страна осуденото лице во никој случај не смее да биде доведено во потешка положба во однос на положбата која би ја имало во државата на изрекување.

(3) Времето на лишување од слобода во државата на изрекување се засметува во потполност во казната затвор или во друга мерка која подразбира лишување од слобода која треба да се изврши во државата на извршување.

Член 15

Извршувањето се спроведува исклучително според правото на државата на извршување.

Член 16

(1) Во случај на преземање на извршување, државата на извршување е обврзана за утврдената фактичка состојба врз основа на која е донесена судската одлука во државата на изрекување.

(2) За одлучување по барањето за повторување на кривичната постапка исклучиво е надлежна државата на изрекување.

(3) Ако судската одлука на која се заснова молбата за извршување, дополнително се укине или измени во државата на изрекување, таа држава е должна за тоа веднаш да ја извести државата на извршување. Врз основа на новата одлука, судот на државата на извршување ќе одлучи за натамошното издржување на казната затвор или друга мерка која подразбира лишување од слобода според одредбите на овој Договор.

Член 17

(1) Ако пресудата е изречена за повеќе кривични дела, извршувањето може да се пренесе и само за дел од казната која се однесува на некои од тие дела. Во тој случај државата на изрекување ќе го одреди делот од казната која се однесува на тоа дело. Државата на извршување на државата на изрекување ќе и одреди разумен рок за донесување на таква одлука.

(2) Ако државата на изрекување не донесе одлука во рокот од став 1 на овој член, државата на извршување според своето право ќе го утврди делот од казната кој треба да се изврши.

Член 18

(1) Ако извршувањето е преземено, привремено престанува правото за понатамошно извршување во државата на изрекување. Ако осуденото лице се наоѓа во затвор во државата на изрекување, затворот може да трае до неговото предавање во државата на извршување.

(2) Правото на државата на изрекување на извршување конечно престанува кога осуденото лице ќе ја издржи казната или друга мерка која подразбира лишување од слобода во државата на извршување или кога таа му е конечно простена.

(3) Ако осуденото лице избегнува извршување во државата на извршување, државата на изрекување одново стекнува право на извршување. Државата на извршување е должна за таквите околности веднаш да ја извести државата на изрекување.

IV. Одредби за постапката

Член 19

(1) Писмената кореспонденција според овој Договор ќе се врши за Република Македонија преку - Министерството за правда на Република Македонија, а за Босна и Херцеговина преку - Министерството за правда на Босна и Херцеговина.

(2) Дипломатскиот пат на комуникација не е исклучен.

(3) Во итни случаи замолницата и известувањето според овој Договор, може да се достапуваат преку Меѓународна организација на криминалистичка полиција (ИНТЕРПОЛ).

Член 20

(1) Замолницата и документацијата која се приложува кон замолницата, според одредбите на овој Договор, се доставуваат во писмена форма на службениот јазик на државата молител, со заверен превод на службен јазик на замолената држава.

(2) Легализација на исправите од ставот 1 на овој член не е потребна.

Член 21

(1) Ако државата на изрекување поднесе замолница, според овој Договор, кон замолницата треба да се приложи:

а) примерок или заверен препис од судска одлука со потврда на правосилност, а по потреба и извршност;

б) препис од законските одредби на кои се заснова судската одлука;

в) лични податоци за осуденото лице, за неговото државјанство и живеалиште;

г) потврда за времето поминато на издржување казна затвор или друга мерка која подразбира лишување од слобода која треба да се засмета;

д) записник за изјавата на осуденото лице од кој се гледа неговата согласност за пренос на надзорот или извршувањето;

ѓ) други документи и податоци кои би можеле да бидат од значење за одлучување по замолницата.

(2) Ако државата на извршување поднесе замолница, со неа треба да се приложат:

а) лични податоци за осуденото лице, за неговото државјанство и местото на живеалиште;

б) препис од законските одредби кои треба да се применат;

в) други документи и податоци кои можат да бидат од значење за одлучување по замолницата.

(3) Во случај од став 2 на овој член, државата на изрекување, заедно со известувањето за одобрување на барањето, доставува и примерокили заверен препис од судската одлука со потврда за правосилност, а по потреба и извршност, пропис од применетите законски одредби, како и потврда од став 1 точка 4 на овој член.

Член 22

(1) Ако замолената држава смета дека податоците и документацијата што се доставени не се доволни, ќе побара дополнување и ќе определи разумен рок кој може да се продолжи на образложено барање на државата молител.

(2) Ако барањето за дополнување на документацијата во определен рок не е удоволено, одлука по замолницата за пренос на извршување ќе се донесе на основа на постојните податоци и документација.

Член 23

Трошоците настанати во врска со предавањето на осуденото лице заради извршување на кривичната санкција ќе ги сноси државата на извршување, освен трошоците настанати на територијата на државата на изрекување.

Член 24

Државата на извршување ќе ја извести државата на изрекување за извршувањето на кривичната санкција, и тоа:

1) кога ќе се изврши санкцијата;

2) кога осуденото лице ќе го избегне извршувањето;

3) кога државата на изрекување ќе побара посебен извештај.

Член 25

(1) Државата договорна страна, на барање на другата држава договорна страна, ќе дозволи транзит преку својата територија на осуденото лице кое третата држава ќе го предаде на државата договорна страна која бара транзит. Замолената држава не е обврзана да дозволи транзит на лице кое, според овој Договор, не би можело да се предаде заради извршување.

(2) Условите и начинот на транзит од став 1 на овој член, како и прашањето за трошоците се уредуваат со договор помеѓу надлежните органи на државите договорни страни.

Член 26

Овој Договор ќе се применува и на судските одлуки донесени пред неговото стапување во сила.

V. Значење на изразите

Член 27

Во смисла на овој Договор под *"службен јазик на државата молител"*, се подразбираат:

- 1) за Република Македонија - македонски јазик;
- 2) за Босна и Херцеговина - српски, босански и хрватски јазик.

Член 28

Во смисла на овој Договор под *"други мерки кои подразбираат лишување од слобода"*, се подразбираат:

- 1) за Република Македонија - мерките на безбедност кои се изречени со главната казна или воспитни мерки пропишани со кривичното законодавство на Република Македонија кои ги изрекол надлежен суд;
- 2) за Босна и Херцеговина - мерките на безбедност кои се изречени со главната казна или воспитни мерки пропишани со кривичното законодавство на Босна и Херцеговина, кривичното законодавство на Федерацијата Босна и Херцеговина, кривичното законодавство на Република Српска и кривичното законодавство на Брчко Дистрикт Босна и Херцеговина, кои ги изрекол надлежен суд.

Член 29

Во смисла на овој Договор под *"кривична санкција"*, се подразбира:

- 1) за Република Македонија - казна затвор, мерки на безбедност и воспитни мерки;
- 2) за Босна и Херцеговина - казна затвор, мерка на безбедност и воспитна мерка.

Член 30

Во смисла на овој Договор под *"условна кривична санкција"*, се подразбира:

- 1) за Република Македонија - условна осуда и условна осуда со заштитен надзор пропишани со кривичното законодавство на Република Македонија;
- 2) за Босна и Херцеговина - условна осуда и условна осуда со заштитен надзор пропишани со кривичното законодавство на Босна и Херцеговина, кривичното законодавство на Федерацијата Босна и Херцеговина, кривичното законодавство на Република Српска и кривичното законодавство Брчко Дистрикт Босна и Херцеговина.

VI. Завршни одредби

Член 31

Спорните прашања во врска со примената на овој Договор, државите договорни страни ќе ги решаваат по дипломатски пат.

Член 32

(1) Овој Договор се ратификува.

(2) Договорот стапува во сила триесеттиот ден од денот на приемот на последното известување за извршената ратификација.

(3) Договорот се склучува на неопределено време. Секоја држава договорна страна може Договорот да го откаже писмено по дипломатски пат, со отказан рок од шест месеци од денот на приемот на известувањето за откажувањето.

(4) Во случај на откажување Договорот ќе се применува на започнатите извршувања на кривичните санкции над лицата кои се предадени на основа одредбите на овој Договор.